

Sygn. akt: I C 140/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Tadeusz Trojanowski
Protokolant:	Marta Strzała

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2015 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa E. G. Spółki Akcyjnej w C.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prokuratorowi Okręgowemu w Gliwicach

o nakazanie wydania

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 7 200 złotych (siedem tysięcy dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 140/14

UZASADNIENIE

Powódka wniosła pozew o nakazanie pozwanemu wydania opisanych szczegółowo w pozwie dokumentów akcji na okaziciela (...) SA w R.. W uzasadnieniu pozwu opisano okoliczności zbywania przedmiotowych akcji, podając że opisane czynności z 2004 i 2006 roku są z mocy prawa nieważne, powódka nigdy nie utraciła tytułu własności do tych akcji. Podano, że niezrozumiałym jest stanowisko Prokuratora Prokuratury Okręgowej, który znając przytoczone fakty i okoliczności odmawia wydania tych akcji zatrzymanych jako dowody rzeczowe w toku postępowania karnego; dokumenty akcji zdaniem powódki są zbędne dla postępowania karnego.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie kosztów (k.60). W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podano, że w obrocie nie istnieje orzeczenie, które odmawiałoby spornym akcjom statusu dowodów rzeczowych. Prawa do dochodzonych pozewem akcji są przedmiotem licznych postępowań sądowych, w ramach których jak dotąd nie zapadły wiążące rozstrzygnięcia w przedmiocie własności akcji; Prokuratorowi Okręgowemu przysługuje zaś publicznoprawne uprawnienie do władania spornymi akcjami, którego źródłem jest prawomocne postanowienie uznające wskazane akcje za dowody rzeczowe.

Na rozprawie w dniu 18 listopada 2014 roku pełnomocnik powoda podtrzymał stanowisko że przedmiotowe akcje nie są dowodami zbędnymi dla postępowania karnego(k.144).

Postępowanie w tej sprawie sygn. akt V Ds 42/08 jest zawieszona a za zbywcą-domniemanym fałszywym organem i nabywcami wydano europejskie nakazy aresztowania, miejsce pobytu tych osób nie jest znane.

Pismem z dnia 2 grudnia 2014 roku pozwany formalnie zaprzeczył prawo własności powoda(k.184).

Sąd ustalił co następuje.

W dniu 22 listopada 2001 roku powód działający wówczas pod firmą "Grupa (...)" SA w O. został właścicielem 2872596 sztuk akcji zwykłych na okaziciela serii (...) o numerach- podanych w petitum pozwu. Nabycie tych akcji nastąpiło na podstawie umowy przeniesienia własności akcji na zabezpieczenie zawartej z (...) w O..

W dniu 11 marca 2004 roku i 28 sierpnia 2006 roku N. J. działając jako prezes zarządu (...) -Grupy SA zawarła umowy zbycia akcji (...).

Wpis N. J. jako prezesa do KRS został dokonany postanowieniem SR Katowice-Wschód z dnia 28 stycznia 2004 roku , sygn. Akt KA VIII Ns-Rej. KRS (...).

Postanowieniem SR Katowice-Wschód z dnia 6 lutego 2013 r sygn. Akt KA VIII Ns-Rej KRS (...)(k.28) stwierdził brak podstaw do wykreślenia danych w rejestrze , podając w uzasadnieniu że wpis dokonany na podstawie postanowienia z 28 stycznia 2004r. „był wpisem niedopuszczalnym ze względu na obowiązujące przepisy k.s.h. Wpis ten został jednak już wykreślony a wykreślić można jedynie dane aktualne czyli objęte wpisem aktualnym”

N. J. zbyła akcje na rzecz D. B. (B.) i spółek cypryjskich.

Nabywca D. B. (B.) w dniu 14 marca 2007 roku zawarł umowę zbycia akcji na rzecz trzech spółek cypryjskich.

Postanowieniami z dnia 29 sierpnia 2008 roku (k.64,67,70,73 i 76) uznano przedmiotowe akcje za dowody rzeczowe i postanowiono przechowywać je (...) SA w B.(dalej:BDM).

Postanowieniem z dnia 28 maja 2012 roku.[vide k.80] w sprawie V Ds 42/08 Prokurator Prokuratury Okręgowej uznał za zbędne dla postępowania karnego dowody rzeczowe w postaci pięciu transzy akcji (...) przypisanych poszczególnym poszczególnych spółkom cypryjskim, dodatkowo postanowił wydać dokumenty akcji pokrzywdzonemu (...) -Grupa SA zobowiązując Zarząd (...) SA w B. do ich wydania funkcjonariuszom (...) Delegatury w K. w celu ich złożenia do czasu uprawomocnienia się postanowienia w depozycie NBP.

Zażalenie na postanowienie z 28 maja 2012 r. wniósł (...) SA w B. i pełnomocnik spółek cypryjskich.

Postanowieniem z dnia 3 października 2012 roku SR w Gliwicach w sprawie III Kp 416/12 uwzględnił zażalenia i w pkt 1:zaskarżone postanowienia Prokuratury Okręgowej z 28 maja 2012 roku w sprawie V Ds. 42/08 w przedmiocie dowodów rzeczowych uchylił, w pkt2: opisane w zaskarżonych postanowieniach dowody rzeczowe w postaci akcji (...) SA w R. postanowił oddać na przechowanie do (...) w B. do czasu prawomocnego sądowego rozstrzygnięcia co do tożsamości podmiotu uprawnionego do ich odbioru; w pkt3: odroczone sporządzenie uzasadnienia (k.79).

W końcowej części uzasadnienia postanowienia z 3 października 2012 roku podano: „Umowy sprzedaży akcji dalej funkcjonują w obrocie prawnym i nie stwierdzono dotychczas ich nieważności(...)Dlatego koniecznym jest na chwilę obecną zachować status quo i nadal przechowywać akcje w depozycie (...) SA w B., gdzie akcje te przechowywane są od roku 2001.Tym samym do czasu rozstrzygnięcia przez Sąd cywilny sporu co do własności nie należy obracać wskazanymi akcjami na okaziciela (...), a ewentualną dywidendę również złożyć do depozytu (...) SA w B.. Na koniec podkreślić należy, że rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego nie kwestionuje jednocześnie w całości stanowiska zajętego przez Prokuratora Okręgowego w Gliwicach ponieważ wskazane w pkt 1 postanowienia z dnia 28 maja 2012 r. dowody rzeczowe istotnie są zbędne dla postępowania karnego” (k.83)

Postanowieniem z dnia 19 października 2012 roku sprostowano oczywistą omyłkę pisarską w pkt 2 postanowienia z dnia 3 października 2012 w ten sposób, że na początku sentencji pkt 2 dodano zwrot „na podstawie art.231 par.k.p.k.” (k.84)

Postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2013 r. Prokurator Prokuratury Okręgowej nie uwzględnił wniosków spółek cypryjskich i wniosku (...) -Grupy SA z 11 marca 2013 i dowody rzeczowe w postaci opisanych w postanowieniu akcji postanowił nadal przechowywać zgodnie z postanowieniem SR z 3.10.2012 i postanowieniem Prokuratury Okręgowej z 31.12 2012 r. w depozycie NBP do czasu wydania prawomocnego sądowego rozstrzygnięcia co do tożsamości podmiotu uprawnionego do ich odbioru; postanowieniem SR z dnia 7 czerwca 2013 r.sygn. III Kp 265/13 IIIKp 266/13 utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie (k.85)

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2013 roku Prokurator Prokuratury Okręgowej nie uwzględnił wniosku (...) -Grupy SA o wydanie dowodów rzeczowych w postaci akcji (...) i postanowił nadal przechowywać dokumenty akcji zgodnie z postanowieniem SR w Gliwicach z dnia 3 października 2012 r. ; postanowieniem z dnia 5 grudnia 2013 r. utrzymano zaskarżone postanowienie w mocy (k.88).

W Sądzie Okręgowym w Gliwicach pod sygn.akt X GC 334/12 toczyła się sprawa powództwa spółek cypryjskich przeciwko (...) o o stwierdzenie nieważności ewentualnie uchylenie uchwał.

W sprawie X GC 334/12 na rozprawie w dniu 5 lutego 2014 roku zeznawał świadek T. Ł. który opisywał przebieg okoliczności dotyczące powołania N. J. na prezesa zarządu(k.156v).

W sprawie X GC 334/12 na rozprawie w dniu 28 maja 2014r.,swoje obszerne stanowisko zajął Prokurator Prokuratury Okręgowej (k.166 i n).

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 10 czerwca 2014 roku w sprawie X GC 334/12 w sprawie z powództwa spółek cypryjskich przeciwko (...) w R. o stwierdzenie nieważności ewentualnie uchylenie uchwał w pkt 1 odrzucono pozew w zakresie uchwały w sprawie podziału zysku za rok obrotowy 2011r;w pkt 2 oddalono powództwo w dalszych punktach orzeczono o kosztach.

W toku jest postępowanie arbitrażowe w S. - (...) of S. C. of C. nr ref.V (...).(k.182).Pozwany z uwagi na zasadę poufności odmówił udzielenia informacji o stanie i zakresie postępowania.

W Sądzie Okręgowym w Gliwicach pod sygn.akt XGC 160/12 toczy się sprawa przeciwko z powództwa (...) -Grupy SA przeciwko spółkom cypryjskim. Postanowieniem z dnia 21 listopada 2014 roku wydanym w sprawie X GC 160/12 SO w Gliwicach odrzucił pozwy spółek cypryjskich. W dniu 12 grudnia 2014 Prokurator Prokuratury Okręgowej złożył zażalenie na wydane postanowienie i sprawa pozostaje w toku (k.205).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt. Dokumenty jako nośniki informacji wątpliwości nie budziły.

Sporna była interpretacja dokumentów. Wniosek dotyczący świadka był nieuzasadniony albowiem sprawa opiera się na ocenie dokumentów , prokuratura wyraża swe stanowisko w postaci pisemnych dokumentów postanowień i pozaprocesowe stanowisko osoby będącej prokuratorem referentem w świetle niekwestionowanych co do formy dokumentów byłoby dowodem przeciwko dokumentowi .Protokół z zeznaniami świadka nie mógł być podstawą czynienia ustaleń faktycznych niniejszej sprawie wobec jej zakresu podmiotowego .Nieco inna jest sytuacja osoby pełniącej funkcję statio fisci strony pozwanej, gdyby zaistniały przesłanki z art.299 kpc. Sąd dla ekonomiki procesowej wezwał strony na ostatnia rozprawę ale przesłanki z art. 299 kpc nie ujawniły się, ponadto strony nie stawily się na przesłuchanie stron, co czynilo zbędnym rozważanie celowości ich przesłuchania.

Sąd zważył co następuje.

Roszczenie powoda nie jest uzasadnione. Poszczególne argumenty powoda nie są zasadne.

Powód wskazywał na rozbieżności stanowisk przedstawicieli Skarbu Państwa (Prokuratorów) oraz Sądów a strony pozwanej w niniejszym procesie (k.219) w kontekście postępowania arbitrażowego w S.. Gdy dwie strony toczą proces- jak obecnie- rolą sądu jest rozstrzygnąć spór a nie wnikać w pobudki podmiotów zajmujących dane stanowiska procesowe. O postępowaniu arbitrażowym Sąd wypowiadać się nie może skoro nie ma o nim żadnych informacji. Podobnie Sąd nie może oceniać przedprocesowych i pozaprocessowych czynności stron(k.219).

Pogląd sądu karnego iż „...dowody rzeczowe istotnie zbędne są dla postępowania karnego”(k.83 in fine)jako zawarty jedynie w uzasadnieniu, zdaniem Sądu orzekającego jest sprzeczny z samym orzeczeniem, które faktycznie uchyla postanowienie Prokuratora także w części uznania dowodów rzeczowych za zbędne są dla postępowania karnego. Oczywiście jest, że w razie sprzeczności treści orzeczenia z jego uzasadnieniem decyduje treść orzeczenia; podkreślić należy że orzeczenie to było prostowane a zatem Sąd ponownie badał jego redakcję.

Prostując orzeczenie przez wskazanie podstawy prawnej- art.231par.kpk- Sąd karny przeciał także wątpliwości co do zastosowanej przez siebie normy.

Przepisów kpk nie można "mieszać" jak słusznie zauważył pełnomocnik powoda (k.219) ale wykładnia obu przepisów winna być dokonywana przy założeniu istnienia racjonalnego prawodawcy, dla którego w ustawie nie ma nic przypadkowego. Ustawa winna być jednakowo rozumiana przez każdego prawnika niezależnie od specjalności. Dostępne komentarze(Marek Siwek; Tomasz Gregorczyk -Lex z 2014 r.) nie zajmują się omawianym problemem relacji obu przepisów a zatem nie budził on wątpliwości komentatorów; podmioty orzekające w postępowaniu karnym także nie wnikały w ten problem, co skutkowało wątpliwościami powoda w niniejszej sprawie. Przy kolejnym odczytaniu(jednego po drugim) przepisów wątpliwości omawiane przez powoda znikają -niezależnie od poglądów zawartych w orzeczeniach karnych i ich zasadności ,których Sąd cywilny oceniać nie może.

W art.231(par.2) kpk unormowano nakaz zwrotu zatrzymanych rzeczy niezwłocznie po stwierdzeniu ich zbędności dla postępowania karnego. Brak przesłanki „zbędności” już czyni bezprzedmiotowym rozważanie dalszych przesłanek.

W dalszej kolejności należy rozważać sytuację gdy wyniknie „spór” co do własności rzeczy(zdanie drugie w/w przepisu),Założeniem „sporu” jest sytuacja gdy dwa podmioty roszczą sobie prawa do danej rzeczy a ostateczną konsekwencją odesłanie na drogę procesu cywilnego. Taka sytuacja zdaniem Sądu orzekającego zachodziłaby w niniejszej sprawie (gdyby akcje były „zbędne”). Gdyby takiego sporu nie było, nie byłoby też procesu o sygn. XGC 160/12 a zwłaszcza postępowania arbitrażowego. Trudno sobie wyobrazić wszczęcie i tamtego procesu oraz prowadzenie międzynarodowego postępowania arbitrażowego gdyby u jego podłoża nie było „sporu” we wskazanym wyżej gramatycznym znaczeniu.

Kolejną- także w znaczeniu kolejności stosowania- jest norma art.231 par.1 kpk która mówi o „wątpliwości ...”.Fraza ta, w prawidłowym prawodawstwie, musi mieć inne znaczenie niż w/w „spór...” .W istocie chodzi o sytuację gdy nie ma sporu, ale nie wiadomo- jest wątpliwe- komu wydać daną rzecz mimo braku przeciwstawnych roszczeń, przykładowo dany organ nie wie czyja to rzecz lub prawa kilku nieaktywnych w tym względzie podmiotów są równie prawdopodobne. Przy takim odczytaniu przepisów, zdaniem Sądu orzekającego, ostatnia sytuacja nie zachodzi.

Sąd orzekający uznaje, że nie zachodzi pierwsza z powołanych przesłanek – zbędności dowodów rzeczowych a zatem dalsza analiza omawianych przepisów kpk ma znaczenie tylko porządkujące.

Rozważania oparte o uzasadnienie orzeczenia sądu rejestrowego nie mogą przesłonić faktu, że na chwilę obecną sukcesja członków zarządu wynikająca z zapisów w rejestrze (powołanie N. J.) jest formalnie poprawna.

Zarzut że sędzia referent innej sprawy(X GC 160/12) zaprzeczył sam sobie może być stawiany w ramach tamtej sprawy; w obecnej sprawie podlegają ocenie jedynie wiążące orzeczenia sądu wskazujące na stan i ewentualny –w razie zakończenia- wynik sprawy .

Stan sprawy arbitrażowej został powołane przez pełnomocnika powoda na ostatniej rozprawie ale wobec zasady poufności i odmowy udzielenia informacji przez powoda nie może być rozważany. Omawiane również(k.219) orzeczenie wydane wskutek zażalenia przez sąd karny dotyczące dywidendy jako wpadkowe nie może służyć za podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Pierwotne nabycie akcji w 2001 wątpliwości niczych nie budziło, ale wobec dalszych działań (nie podważonych formalnie zmiany władz i zbycia akcji)nie ma znaczenia w sprawie.

Podniesiono w niniejszej sprawie (k.219) także kwestię iż referent sprawy XG C334/12 tylko w jednym zdaniu wypowiedział się bez uzasadnienia ,że „umowy są ważne”. Skoro dwa państwa utrzymują stosunki prawne i gospodarcze to wobec podstawowych zasad kodeksu cywilnego nie można stosować domniemania wadliwości umów zawieranych między podmiotami z tych państw- mimo wiedzy o zjawiskach ,które szeroko opisywał w swym wystąpieniu w tamtej sprawie Prokurator (k.165-170). Mimo daleko idącego przekonania o nieprawidłowościach tylko orzeczenie sądowe pozwala na stwierdzenie nieważności, takiego orzeczenia nie ma, nie może być ono wydane w niniejszej sprawie, nie można także obecnie przesłankowo orzekać o nieważności bez zainteresowanych podmiotów.

Nieważności ex tunc istotnie nie można sanować, nieważność bierze sąd pod uwagę z urzędu, działania fałszywego organu nie wywołują skutków prawnych ale te okoliczności należy wykazać; powtórzyć tu ponownie należy, że nie w takim ukształtowaniu podmiotowo-przedmiotowym jak w niniejszym procesie. Sąd proceduje po kolei, badając wpiery przesłanki niweczące możliwość dochodzenia roszczenia i stwierdza , że do formalnego wyrzeczenia odnośnie nieważności nie dochodzi, gdyż do takich rozważań na etapie wyrokowania nie doszło, a rozważane w tym zakresie oceny mają charakter poglądowy i porządkujący wobec wielości kwestii prawnych podniesionych przez powoda i ich ponawianiu.

Odnosnie kwestii jak udowodnić prawo własności akcji na okaziciela skoro się ich nie utraciło(k.219) należy wskazać na toczący się proces X GC160/12; wyrazem odmienności podstaw obu roszczeń wskazanych przez powoda windykacyjnego i kondykcijnego jest natomiast wydane merytoryczne orzeczenie zamiast odrzucenia pozwu do którego przesłanek nie ma. W ocenie Sądu podstawy obu roszczeń są w obu sprawach takie same- własność (vide k. 206 v.).

Powód na ostatniej rozprawie zapowiedział że złoży zażalenie w sprawie XGC 160/12 co jedynie potwierdza ,że sprawa 160/12 jest w toku, co zdaniem Sądu orzekającego jest przeszkodą-jak jest wykazywane- do merytorycznego rozstrzygnięcia o prawie własności w niniejszej sprawie.

W odniesieniu do powołanych wyżej wywodów powoda stwierdzić należy co następuje.

Sporne było czy akcje mają status „dowodów rzeczowych”, które były „zbędne” w postępowaniu karnym oraz kto jest „osobą uprawnioną” w rozumieniu art.230 kpk. Istotna również była interpretacja zdania” Jeżeli powstanie spór co do własności rzeczy...” (art.230 par 2 kpk)

Sporna była interpretacja art.231 kpk oraz wzajemna relacja obu przepisów.

Pod koniec postępowania pozwany (k.178) zaprzeczył także prawu własności akcji powoda.

Właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą , ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą (art.222par.1 kc). Przedmiotem roszczenia windykacyjnego jest rzecz w rozumieniu art.45 kc. Chodzi tu o konkretny przedmiot materialny. Wymaganie określenia przedmiotu roszczenia oznacza jego indywidualizację w sposób określający tożsamość- wyodrębnienie spośród innych rzeczy.

Powołany przepis art.222 par.1 kc. składa się z dwóch części opisujących uprawnienie właściciela oraz uprawnienie osoby władającej rzeczą

Według powoda to pozwany jest osobą władającą rzeczą. Stronie pozwanej służy „skuteczne”(art.222..in fine) prawo wobec akcji gdyż stanowiły one „dowody rzeczowe” a nie wykazano aby doszło do utraty tego statusu. Świadczy o tym szereg wydanych opisanych wyżej orzeczeń .Wybrane niżej orzeczenia stanowią logiczny ciąg wykazujący taką tezę a żadne inne ujawnione Sądowi orzekającemu „orzeczenia” nie przerywają tego ciągu:

28.05.2012 (k.80) - uznanie akcji za zbędne

3.10.2012 (k.79) – uchylenie powyższego orzeczenia (frazę o zbędności zawarto jedynie w uzasadnieniu orzeczenie na końcu , co nie ma żadnego przesądzającego znaczenia w innych sprawach)

5.04.2013 (vide k.85) – odmowa wydania akcji spółkom cypryjskim

7.06.2013 (k.85) – utrzymanie powyższego orzeczenia; (k.87:” żadna ze stron nie wykazała swego uprawnienia do odbioru przedmiotowych akcji”).

Zatem Prokurator nie może wydać akcji gdyż występują przeszkody z 222 par.1 in fine kc.

Wykładni orzeczeń karnych i przepisów należy dokonywać przez pryzmat prawa cywilnego.

Prokurator nie może wydać tych akcji bo nadal nie wyjaśniono uprawnienia do ich odbioru -spółki cypryjskie nadal roszczą sobie prawa do tych akcji czego wyrazem jest proces X GC 160/12 dotyczący tego samego przedmiotu- dokładnie biorąc części akcji objętych niniejszym sporem, węższy zakres tamtego procesu nie stoi na przeszkodzie do stwierdzenia w tamtym procesie że toczy się sprawa o to samo.

Już to wystarcza do oddalenia powództwa.

Odnośnie prawa własności akcji- wobec zarzutu strony pozwanej (k.178)- stwierdzić należy że powód nie wykazał także prawa własności. Właściciel winien powołać się na prawo własności rzeczy. Ułatwieniem dowodowym są domniemania własności. Ułatwienie dowodowe jakie stwarza możliwość powołania się na domniemanie własności , polega na tym, że dopóki domniemanie nie zostanie obalone, dopóty właściciel nie ma obowiązku wykazywać swojego prawa za pomocą zwykłych środków dowodowych(por.SN w orz. z 16.09.1957 r., 2 CR 855/56 RPEiS 1/59, s.334).W niniejszej sprawie pozwany obalił domniemanie prawa własności -formalnie zaprzeczył prawu własności i przedstawił okoliczności budzące wątpliwości .

Prawo własności akcji należało wykazać wszelkimi dowodami ale wg reguł kpc.

Sąd zauważa rozbieżności w wypowiedziach prokuratorów (w niniejszym procesie i innych sprawach) ale są to –np. wypowiedź Prokuratora (k.165)- wypowiedzi procesowe, postulujące a nie decyzyjne, władcze do których uprawniony jest tylko sąd.

Sąd nie może naprowadzać stron w kontradiktoryjnym procesie jakie to dowody, zwłaszcza gdy obie strony mają fachowych pełnomocników, ale obecnie na etapie uzasadnienia należy wskazać, że dowodem może być prawomocny wyrok sądu karnego lub cywilnego/gospodarczego z którego sentencji będzie wynikać że spółki cypryjskie nie są właścicielami akcji.

Także w przypadku orzeczeń cywilnych decydująca jest sama sentencja, bez uzasadnienia; uzasadnienie ma tylko znaczenie gdy bez niego sentencja jest niezrozumiała(art.365 kpc).

Pierwotne nabycie akcji : pomiędzy (...) SA i (...) Sp. z o.o. nie było kwestionowane przez pozwanego.

Nie ma natomiast żadnego dowodu- mimo daleko idącego przekonania skutkującego procesem karnym-że N. J. jest fałszywym organem; podkreślić należy że w myśl wyżej wskazanych rozważań odnośnie relacji orzeczenia i jego

uzasadnienia rozważania i ustalenia czyni sąd przesłankowo w każdej odrębnej sprawie; niniejszy pogląd jest wyrażony na użytek niniejszej sprawy w granicach sporu i w oparciu o przeprowadzone obecnie dowody.

Proces karny jest w toku, chociaż zawieszony, a zatem ma zastosowanie z art.5 par.1 kpk dotyczący uznania za niewinnego. Należy też pamiętać o treści art.11 kpk także wykładanego a contrario.

Z samego orzeczenia sadu rejestrowego, bez uzasadnienia, nie wynika że historycznych wpisów nie wykreśla się i że wystąpił brak sukcesji; literalnie odczytane świadczy ono jedynie że wniosek rejestrowy oddalono. Należy mieć na uwadze art.365 kpc w zw z art.361kpc dot. postanowień.

Co z akcjami zrobił uważany przez powoda fałszywy zarząd ma w tej sytuacji dalsze znaczenie; jeżeli założyć prawidłowość sukcesji, zbywanie akcji pomiędzy uprawnionymi podmiotami nawet przy nietypowych warunkach cenowych w niniejszej sprawie nie ma znaczenia.

Co bardzo istotne- w toku jest proces X GC 160/12 którego zakres rzeczowy jak wykazano pokrywa się z przedmiotem niniejszej sprawy. Wg powoda są dwie różne podstawy roszczeń tych procesach: art.222par 1kc w niniejszej sprawie oraz art.410 kc w sprawie XGC 160/12, ale bezsporne jest że chodzi o te same akcje.

Zdaniem pełnomocnika powoda nie można „mieszać” przepisów 230 kpk i 231kpk.W niniejszej sprawie do owego ”pomieszania norm” czyli odczytania łącznie całego przepisu i wymiennego stosowania poszczególnych określeń nie doszło. Ten „spór”, a nie „wątpliwość” w rozumieniu kpk dotyczy właśnie sporu o własność pomiędzy powodem (...) -Grupą SA a spółkami cypryjskimi- o prawie własności akcji decydować będzie wyrok w sprawie GC 160/12 gdyż w przypadku sporów domniemanego właściciela: z podmiotami które również uzurpują sobie prawo własności akcji i pragną z nich pobierać pożytki oraz z podmiotem który nie rości sobie prawa własności (powód w obecnej sprawie) pierwszeństwo ma spór pomiędzy podmiotami, które oba roszczą sobie prawa cywilne do akcji.

Sporu o własność nie można rozstrzygać w takiej sytuacji w sporze z innym podmiotem; nie można orzekać o prawie własności w sporze, w którym nie biorą udziału podmioty o których wiadomo, że także roszczą sobie prawo własności do tego samego przedmiotu.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postanowiono na zasadzie art.98 kpc.